

der. Ogsaa Kvinder kunne deltage. Hvis f. Ex. en Hustru ved sin Mands Død er bleven Familiens Hoved, har hun Ret til at stemme. Bønderne give i Praxis Kvinderne langt flere Rettigheder, end Statens Love tilstaa dem. Saaledes kan det hænde, at en Kvinde kan blive Formand for „Mir“, hvilket slet ikke finder nogen Hjemmel i Loven. Til sine Tider bestaar hele Kommunalforsamlingen kun af Kvinder, og denne Forsamling besørger Jordernes Deling. Dette hænder, naar Familiefædrene finde det mere indbringende at arbejde udenfor Byen, og overlade Arbejdet paa dennes Marker til Familiens yngre Medlemmer og til Arbejdere. Paa andre Punkter ere Bondekvindens Rettigheder ikke nøje fastsatte. Bondens Tanke er den, at, dersom Kvinden er uafhængig, d. v. s. ikke underkastet en Fader eller en Husbond, bør hun have de samme Rettigheder som Manden. Statens Love give derimod Kvinden ligesaa faa Rettigheder som de øvrige europæiske Lovgivninger. Heraf følger, at Bondekvindernes Rettigheder ere vage og ubestemte. For Tiden gjøre de Opstand, som Bønderne have gjort det, de rejse Modstand imod Mandens Enehæderdomme. Overalt søge de at gjøre Frugten af eget Arbejde som Spinden o. l. til deres personlige Ejendom. Ligeledes forlange Kvinderne Jordlodder for sig selv, — undertiden faa de dem. — I nogle Tilfælde tage de kommunale Forsamlinger ved Uddeling af Jord ligesaa meget Pigerne som Drengene i Betragtning. Det er ikke uden Interesse at lægge Mærke til, at den ugifte Stand, fordi den lover større Uafhængighed, ikke er ualmindelig blandt Bønderpigerne.

Kongressen i Washington. Uddrag af et Brev fra Boston. Den internationale Kongres, der skal afholdes i Washington den 25de Marts, la-der til at blive en meget stor Begivenhed. Fra alle Egne i de Forenede Stater, fra England og andre fremmede Lande ville fremragende Kvinder give Møde. Blandt disse ere Rundita Ramabar fra Indien og Miss Isabella Bazelot fra Paris, der vil tale om Fængslet St. Lazare. Kongressen vil begynde Søndagen den 25de Marts og slutte den 1ste April, og der vil i alt blive holdt 15 Møder. Søndags-Gudstjenesten vil blive forrettet af kvindelige Præster, og man vil væsentlig kun synge Salmer, der ere komponerede af Kvinder. De Sager, der ville blive drøttede paa Møderne, ere: Opdragelse, Velgjørenhed, Maadehold, Industri, Haandværk, Lovgivning, politiske Rettigheder, moralsk Opdragelse og Religion.

Kongressen er bleven sammenkaldt efter Indbydelse fra „De Forenede Staters kvindelige Stemmeretsforening“ (The National woman Suffrage Association), hvis ledende Aander ere Elisabeth Cady Stanton og Susan B. Anthony. Hvert Møde skal have sit særlige Formaal, et af dem skal samle alle Forkæmperne for Kvindernes Rettigheder til fælles Overvejelser; et andet vil blive et religiøst Vennemøde (Symposium). Antoinette Brown Blackwell, der var den første Kvinde i de f. Stater, som fik Præstevielse, vil aabne Kongressen med en Bøn. Paa Møderne skal der gøres Forsøg paa at tilvejebringe en fuldstændig varig international Organisation.

Der er næppe en af de Kvinder i vort Land, som have haft Haand med i Arbejdet for Kvindesagen, der her vil udeblive. Hvor jeg vilde ønske, at Danmark vilde blive repræsenteret.